

Brännkyrka bladet

Information från Brännkyrka församling
Svenska kyrkan • december 2012

Behov möter hjälp i Volontärbanken

Tanken bakom församlingens nya satsning är att fånga upp alla de frivilliga krafter som kan dela med sig av tid och kunskande – och para ihop dem med människor som behöver hjälp i någon form. Församlingens nya diakon Anna Hirsch börjar nu forma projektet.

Sid 3

Våra gudstjänster får nya kläder

Ett spännande år ligger framför oss. Svenska kyrkan ska få nya gudstjänstordningar – men innan dessa antas ska de prövas i församlingarna och varje gudstjänstbesökare ska ges möjligheter att komma med synpunkter. I februari planeras Vårfrukyrkan komma igång med sin provperiod och till hösten flyttas provandet till Brännkyrka kyrka.

Sid 6

Hon vill bidra och påverka här och nu

En energisk entusiast som får saker gjorda. Nu när hon pensionerat sig från yrkeslivet ägnar hon sin

kraft åt att verka inom kyrkan och församlingslivet i Brännkyrka. Möt kyrkorådets ordförande Anita Lundin.

Porträttet Sid 7

Volontärer i startgroparna

Han är duktig på ekonomi och att fylla i krångliga blanketter. Hon coachar gärna personer som vill förändra något i sitt liv. Stefan och Gunilla tände omedelbart på idén om Volontärbanken.

Sid 8

Där är man lite snällare helt enkelt

Kyrkan är ställe där man får var sig själv. Det är samtidigt en plats där man kan göra skillnad. Det tycker Johan Hörnell, som kom in i församlingsarbetet i och med konfirmationen – och blev kvar.

Jag och Gud Sid 8

Drömhelg för datornördar

FOTO: MICHE TURNER

Nästan två dygn med blicken fäst på datorskärmen – det är KyrkLAN i Vårfrukyrkan och ett antal ungdomar och unga vuxna har tagit sig hit med sina datorer. Lan handlar om att spela datorspel och att göra det tillsammans med andra i en

gemensam lokal. Men lanar är inte det enda man gör. Måltider, andakter och avslappnade samtal i sofforna får också plats. Särskilt mycket sömn blir det inte och det går åt en obegriplig mängd tacos...

Sid 4–5

Ibland är det saligt att få ta emot.

Ledaren Sid 2

Det är saligt att få ge

Jag gissar att en och annan av er trodde att jag tänker skriva om alla julklapparna som har handlats, packats in och givits bort den senaste veckan, och så några förnumstiga ord om att det är saligare att ge än att få, men se det handlar det inte alls om... Presenter i all ära, men till salighet leder de inte.

Jag vill istället dela några tankar med er om detta att ge av sin tid och sitt engagemang till andra människor, jag talar om det som ibland kallas volontärverksamhet.

De som har provat på säger ofta att det är så meningsfullt att vara volontär, man gör något för andra som förändrar deras dag, eller deras tillvaro. Det som man bidrar med gör skillnad för hur en annan människa har det.

En del människor har mycket tid och vet inte hur de ska fylla den, andra har för lite och vet inte hur de ska få det att gå ihop. För den som inte har kommit in på arbetsmarknaden, eller den som

just har lämnat den kan det vara så att det finns tid över. Det kan vara hälsan som gör att man har fler timmar till förfogande, eller så har man helt enkelt valt att inte låta arbetet uppta all ens tid.

För alla dem som känner att det finns lite tid över i vardagen, vill vi berätta om Volontärbanken som vi startar i Brännkyrka församling. Kanske har du möjlighet att göra en insättning i den.

Som du märker står det inte att "det är saligare att giva än att taga" i rubriken, som det gamla talesättet säger. Jag tror nämligen inte att det är sant. Ibland är det saligt att få ta emot. För den som inte får det att gå ihop, eller inte vet hur man ska klara någon viss uppgift som behöver lösas, så är det hjälp som är det enda som räknas. Den som vänder sig till en diakon eller en präst gör ju det för att man har vågat formulera att man behöver hjälp. Det är första steget mot att en förändring.

När vår volontärbank har kommit i

gång och fungerar som vi hoppas, ja då kommer några av er att vilja göra insättningar i den banken, andra kommer att kunna få hjälp från den. Det är inte så att det är mer saligt att få ge än att få ta emot, det är inte ens så att saligheten beror på om man ger eller tar emot. Däremot kan man få bidra till att underlätta för andra människor och känna den glädje som hör ihop med det, eller så kan man få ta emot något man väl behöver och få lite lättnad i vardagen. I min framtidsvision för banken är det en win-win-situation, att någon får känna att man är behövd och kan göra gott och någon annan får lite lättnad.

Eva Abragi

*Ett vänligt ord kan göra under,
Det läker hjärtats djupa sår,*

*Det är ett ljus i mörka stunder,
En hand som torkar ögats tår.*

*Ett vänligt ord är änglabud,
en hälsning ifrån Herren Gud* (Sv Ps 98:1)

Vårens dopfester

Det är aldrig för sent för dop!

Det är viktigt för oss att alla som vill ska kunna döpa sig eller sina barn. Det finns inga rätt eller fel – det enda som behövs är att man vill! Och – om det finns flera vårdnadshavare till ett barn – att man är överens om att låta döpa det. Inget annat spelar någon roll.

Vi inbjuder därför till dopfester. De går till så att vi firar en gemensam doggudstjänst för alla som döps den dagen, och församlingen ordnar med och bjuder på kaffet efteråt. Vi vill göra det enkelt och kravlöst för alla som vill att dopet äntligen ska bli av!

Under våren 2013 inbjuder vi till två tillfällen: söndagarna 24 februari och 14 april klockan 13.00 i Brännkyrka kyrka. Kontakta vår bokning, 4471108 eller 4471110 så berättar vi mer!

FOTO: MAGNUS ARONSSON

På nya jobb

Hon har alltid gillat att arbeta med människor

Sedan 1 november är Anna Hirsch ny diakon i församlingen, till en början på deltid. Annas första och främsta uppgift här är att börja bygga formerna för det projekt vi kallar Volontärbanken.

– När jag läste projektbeskrivningen i rekryteringsannonsen kände jag direkt – detta är något för mig, säger hon.

Anna kommer närmast från Gustavsberg-Ingarö församling där hon med något avbrott arbetat sedan 1994, som församlingspedagog med diakonal inriktning. Under åren i Gustavsberg-Ingarö har hon varit med och byggt upp barn- och ungdomsarbetet, jobbat med skolpersonal, föräldragrupper, barn i sorg, och också arbetat en hel del med ideella medarbetare.

–Nu kände jag att det var dags att pröva vingarna med något nytt!

Snart på heltid

Anna har en diakonutbildning med pedagogisk inriktning, och är avskild för tjänst som diakon i Svenska Missionskyrkan. För att bli behörig diakon i Svenska kyrkan kompletterar hon just nu

Anna Hirsch ska bygga upp församlingens volontärbank.

en kurs på Socialhögskolan. Den 25 januari behörighetsförklaras hon och går i tjänst på heltid här i församlingen 1 februari.

– Jag har en bakgrund i vården, började jobba på BB när jag var 18, berättar hon. I början på 2000-talet tog jag ett break från kyrkan och arbetade på en neonatalavdelning. Jag har arbetat med människor i situationer som har med liv och död att göra... det är spännande och en förmån att få vara med en människa i de här svåra stunderna.

Hundar stort intresse

Anna 43 år, bor i Nacka med man, barn och hundar. Familjen har fyra grabbar mellan 13 och 17, så det

FOTO: HÅKAN FLANK

är fullt upp. Hundarna, av rasen Rhodesian Ridgeback, hör till Annas stora fritidsintressen, vid sidan av resor och bakning.

– Det är en perfekt ledig dag: först baka bullar och sedan ut i skogen med hundarna, skrattar hon.

Den nya diakontjänsten är ett resultat av den diakonala inventering församlingen genomfört. Kyrkorådet beslutade att i samband med prästen Stanley Rydells pensionering omvandla den då vakanta prästtjänsten till en diakontjänst. Eftersom Anna Hirsch än så länge bara jobbar 20 procent, och sedan ska ägna sig på heltid åt Volontärbanken fram till sommaren, så vikarierar diakon Anna Tenlén i det löpande diakonala arbetet fram till den sista maj 2013.

Kari Malmström

Anna Tenlén vikarierar.

FOTO: MICHE TURNER

SVENSKA KYRKAN Brännkyrka församling

POSTADRESS

Box 64, 125 22 Älvsjö

TELEFON 08-447 11 00 vx

TELEFONTID må-fr 9.00–15.00

E-POST: brannkyrka.info@

svenskakyrkan.se

WEBBPLATS www.brannkyrka.org

INFORMATIONSTELEFON 447 11 22

KYRKOHERDE Eva Abragi

447 11 13, 447 11 32 (bostad)

ADMINISTRATIV CHIEF

Niclas Hjorth, 447 11 12

BESÖKSADRESSER

BRÄNNKYRKA KYRKA OCH FÖRSAMLINGSEXPEDITION

Götalandsv. 189–191, Älvsjö

BESÖKSTID må–fr 9.00–15.00

FAX 08-86 09 22

VAKTMÄSTERI 073-403 40 53

HUSMOR 447 11 19

VÅRFRUKYRKAN MED FÖRSAMLINGSLOKALER

Fruängens kyrkogata 1–7

FAX 08-88 12 20

VAKTMÄSTERI 0738-23 27 23

PRÄSTER

Ann-Christine Janson

447 11 30

Katia Lidell 447 11 41

Anna Geijer Lindgren 447 11 03

Jean-Luc Martin 447 11 11

Kerstin Millevik Lyktberg

447 11 27

Cecilia Thunberg 447 11 42

DIAKONER

Anna Hirsch 447 11 28

Eva Lundström 447 11 25

Maria Sterner 447 11 04

Éva Szabó Westerlund

447 11 39

Anna Tenlén 447 11 14 vik

Jennyfer Trinder 447 11 16

MUSIKER

Peter Gunnarsson 447 11 29

Minna Heimo 447 11 06

Robert Zelizi 447 11 17

Lillemor Zielinski 447 11 35

PEDAGOGER

Ingemar Cederlund 447 11 23

Lovisa Oscarson 447 11 05

Michael Turner 447 11 44

Cecilia Öhrwall 447 11 17

INFORMATÖR

Kari Malmström 447 11 09

e-post: fornamn.efternamn

@svenskakyrkan.se

Volontär

Vi bygger en församlingsbank där valutan är medmänskliga resurser

Nu kan församlingen äntligen sparka igång projektet "Volontärbanken". Idén föddes för ett par år sedan under en arbetskonferens där både anställda och förtroendevalda deltog. Kunde vi hitta en ny, modern och dynamisk modell för volontärbete – med bredare rekrytering och effektiv matchning mellan utbud och behov?

"Somliga frön måste ligga länge i jorden innan de gror". Formuleringen är Eva Abragis, kyrkoherde i församlingen. Hon menar att vissa saker måste få ta lite tid, hinna tänkas igenom – och nu när vi väl sätter igång har vi en klar bild av vad vi vill uppnå.

– Vi vet ju att det finns så mycket att göra, så många behov och så många önskemål från de aktiva i församlingen, men de anställda har redan så fullt i sina arbetsscheman att de inte klarar av mer än de redan gör, säger hon.

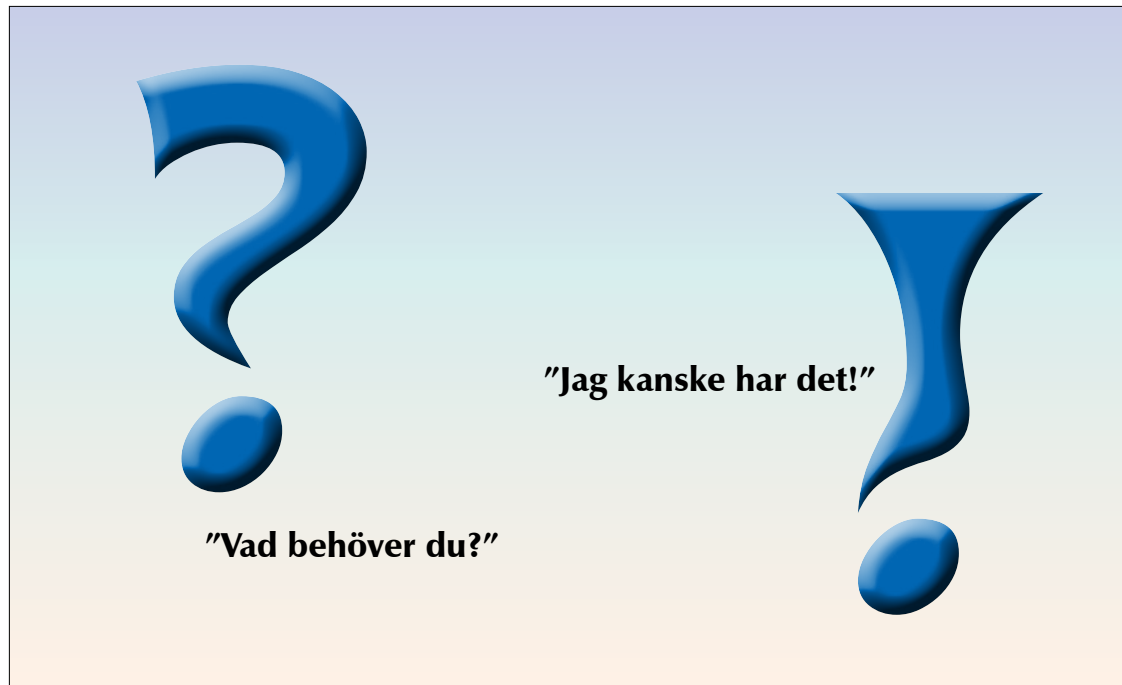
Det är också så att i en framtid kommer alla församlingar, också Brännkyrka, att ha mindre ekonomiska medel och därmed också färre anställda än idag. Då kan det bli svårt att göra lika mycket som idag, och ännu svårare att göra mera – om det inte träder fram andra som tar vid.

Ta till vara kompetens

– Dessutom vet vi att det finns många människor som är kompetenta på olika saker och villiga att erbjuda sin kompetens till andra, i rimlig omfattning. Det finns också de som gärna ger av sin tid och sitt engagemang till en medmänniska, bara de vet om att de behövs, fortsätter Eva.

Alltså Volontärbanken.

– Jag gillar själva tanken, säger diakon Anna Hirsch, som precis börjat ta tag i projektet. Det är lätt hänt att vi tar dåligt tillvara våra församlingsmedlemmars kunskap och förmåga. Det är lätt att säga: "Kan du koka kaffe?" – men den som söker en uppgift kan ju vara advokat eller psykolog eller lärare, och ha en

fantastisk kompetens att erbjuda inom just sitt område.

Fast kanske bara ett par timmar i månaden. Eller en vecka på sommaren. Eller ganska ofta och mycket, men flexibelt och absolut inte schemalagt. Här kommer "bank"-tänket in.

Varje insats värdefull

– Vi tog hur en bank arbetar som modell, säger Eva. Någon kommer till en bank och vill sätta in valuta. Man talar om hur mycket man vill sätta in och under hur lång tid man vill att valutan ska vara i banken. Någon annan kommer in och behöver mer resurser än man själv har, man behöver låna.

Valutan man sätter in kan handla om att det som man har som sitt yrke, det kan man ge lite av också på sin fritid. Men det kan också handla om helt andra saker, inte minst tid över för medmänniskor, utan krav på särskild kompetens. Tanken är att man själv avgör helt hur mycket eller lite man kan göra, och varje insats som görs är värdefull. Man kommer helt enkelt överens om ett slags kontrakt.

När sedan en av församlingens anställda möter behov av fler människor i sin verksamhet – ja då tar man kontakt med "bankiren". Kanske ska man ordna ett

läger för barn eller ungdomar och behöver fler vuxna, eller diakonen möter en person som behöver en stund med en ekonom som kan hjälpa en med att ordna upp ekonomin, eller behovet skriar efter läsläsningshjälp i Grottan, vi behöver fler kaffevärddar på söndagen, tidningsläsare på äldreboenden, etcetera...

Former och strukturer

Den som tar kontakt med Anna Hirsch för att erbjuda sig att vara volontär i Brännkyrka församling kommer att träffa henne i ett samtal då man talar om vad man vill erbjuda och hur mycket.

– Man kan ha många olika skäl att vilja engagera sig, säger Anna. En del vill helt enkelt göra ett handgripligt handtag, i något praktiskt, och då ska man inte krångla till det. Andra kan vara beredda att gå in i komplexa, men kanske i regelbundenhet avgränsade, uppgifter. Man kan jobba heltid, vara sjukskriven, ha valt att gå ner i tid från sitt vanliga jobb, vara arbetslös eller pensionär – oavsett orsak till att man anser sig ha tid över är man kompetent!

Det uppdrag som Anna har fått handlar om att hitta former och strukturer som gör det möjligt för dem som vill ge av sin tid och sitt kunnande att kunna göra det till andra som kan behöva.

– Det är viktigt att någon ser och vet om alla som är aktiva. Församlingen är "vi", och oavsett om den som gör något i församlingens regi eller namn har lön eller ej, ska man ha rätt till stöd och handledning för sin uppgift. Här finns en dubbel funktion, menar Anna. Volontären ska veta vad församlingens ställer upp med, och församlingen ska kunna känna trygghet i att de ideella medarbetarna vet att de representerar Svenska kyrkan och vad det innebär.

Vill bygga nätverk

Anna beskriver en vision av att bygga ett nätverk kring alla församlingens volontärer. Den som jobbar ideellt i ungdomsverksamheten, den som hjälper till med kaffekokning, den som har en roll i julvandringarna, den som ger ekonomisk handledning – de behöver alla få en möjlig gemensam arena. Så att man tillsammans kan delta i till exempel föreläsningar och studiegrupper, och även trevligheter som utflykter eller fester. Man måste få chansen att mötas, då får man också möjligheter att utvecklas och också byta uppdrag – efter-

som man känner till helheten och de uppgifter som finns.

Redan idag finns en hel del volontärer i församlingen, men de fångas upp av olika anställda och samordningen kan definitivt förbättras. Här ska Anna framöver vara navet.

– Det är viktigt att bevara och förvalta det som finns och samtidigt ge utrymme för det nya, och låta dem smälta samman, säger Anna. Det jag hoppas på är många nya människor, i alla olika åldrar. Det finns ju inga ramar, ingen behöver lova mer än vad det finns utrymme för.

– Tanken är att precis som många människor identifierar sig som körsångare, fredsgruppsmedlem eller konfirmand, så ska man kunna känna sin identitet och tillhörighet som volontär i vår församling, säger Eva Abragis.

Man mår bra

Formerna är inte kristallklara ännu, och en del är ännu i sin linda. Men den som vill bli tagen i anspråk i Brännkyrka församling kan räkna med att bli att bli välkommen. En timme om året räcker. Det krävs inte schemalagd tjänstgöring utan rast. Församlingen har en förhoppning om att kopplingen behov-resurs kan bli tydligare och att det sättet att arbeta kan frigöra mycket kraft.

– Det finns så mycket forskning på att människor som gör något för andra ser det som me-

ningsfullt och mår bra av det själva, säger Anna Hirsch. Vi får alltid något tillbaka när vi gör något för andra, och framför allt när vi gör det tillsammans med andra!

Somliga frön måste ligga länge

i jorden innan de gror, men nu sjuder fröet av liv och vi ser med spänning fram emot att se vilka skott och blommor som kommer att slå ut.

Kari Malmström/Eva Abragis

FOTO: HÅKAN FLANK

Vill du lära dig att spela instrumentens drottning?

Brännkyrka församling erbjuder enskild orgelundervisning för både för barn och vuxna. Du behöver inte ha spelat piano tidigare.

Kontakta organist Minna Heimo 08-447 11 06 eller minna.heim@svenskakyrkan.se

DETALI UR GUIDOCIO COZZARELLI; KONUNGARNAS TILLBEDJAN © FOTO: ERIK CORNELIUS/NATIONALMUSEUM, STOCKHOLM

Brännkyrka kyrka söndag 6 januari 18.00 "In dulci jubilo"

– trettiondedagsmusik av J.S.Bach, Michael Praetorius och Dietrich Buxtehude

Eva Ericsson Berglund, sopran • Janna Vettergren, alt
Love Bergman, tenor • Christian Engquist, bas
Marit Bergman Sandklef, violin • Els-Marie Landin, violin
Louise Agnani, viola da gamba • Minna Heimo, orgel & klavikord

Samling till gemensam kamp vid dat

Mariasalen i Vårfrukyrkan ligger i kompakt mörker, enda belysningen är datorskärmarna och nödutgångsskyltarna. Här pågår KyrkLAN. Ett gäng som gillar att spela datorspel tillsammans med andra har satsat nästan hela helgen på att köra i princip non-stop. Utan volontärer som ger av sin fritid för att göra något för andra så hade det varit tomt här ikväll.

Det här KyrkLANet under andra helgen i december är det tredje i Brännkyrka församlings regi. Målgruppen är datorspelsugna mellan 13 och 30, på ett ungefär. Just nu finns här folk från 14 till 28. Lanet har pågått i ett dygn när Brännkyrkladet kommer på besök på lördagskvällen.

Initiativtagare är Johan Hörnell och Staffan Törnqvist, som jobbat ideellt med det mesta inom ungdomsverksamheten sedan de själva var konfirmander, vilket nu är bortåt 15 år sedan.

Johan sitter och övervakar brandväggstrafiken samtidigt som han försöker hinna få till en installation inför den planerade Starcraft II-turneringen.

Starcraft är ett av de mest utbredda datorspelen hos "nördarna". Upplägget handlar om utomjordiska raser som kämpar mot varandra om makten. Som spelare väljer man vilken ras man vill vara och sedan börjar man bygga bas och samla resurser. Målet är att erövra motståndarnas baser men också att försvara sina egna.

– Man dödar till exempel en och annan varelse som påminner om en drake, det är ju vad det går ut på, säger Johan. Och visst, det handlar om att kämpa och vinna, men hur många sagor gör inte det?

De mest blodiga och realistiska spelen är dock förbjudna på KyrkLANet.

LAN-kulturen handlar om gemenskap

Daniel och Erik sitter jämte varandra med varsin laptop och spelar just Starcraft. På båda skärmarna finns ett litet fönster längst nere till höger, där man kan se att de har samma karta att navigera efter.

Att döma av de intensiva mus- och knapptryckningarna kan man förstå att de kämpar, och ser man skärmarna förstår man att de kämpar tillsammans, ibland en bit ifrån varandra och ibland i gemensamma aktioner.

Det svensktutvecklade spelet Minecraft är också stort i den här världen. Spelet handlar om att bygga och förändra konstruktioner. Alla byggstenar är kuber i samma format, men de kan bestå av väldigt många material, allt ifrån vatten och gräs till glas och metall. En typisk turnering går ut på att tävla om snyggast och smartast konstruktion. I Minecraft ligger gemenskapen i att man bygger tillsammans, arbetar med en gemensam konstruktion.

Med dagens internet går det förvisso att spela tillsammans med andra också på distans. Men LAN-kulturen handlar om något annat och mera.

– Det handlar om att "gamers" går ut ur sina hålor och socialiserar, det handlar om bekantskap, säger Ian, en av deltagarna. Han är van lanare och det här är hans andra KyrkLAN.

– Hela idén med det här är att flytta deltagarna från

FOTO: MICHE TURNER

deras pojk- och flickrum till en gemensam lokal, säger Staffan. Det är betydligt mer gemenskap, eftersom att spela är inte det enda man gör. De sitter inte bara vid datorerna utan gör annat också.

Vincent, Hugo, Jakob och William har till exempel dragit sig tillbaka till källarlokalen Grottan för att tanka lite sömn. De är så här på andra dygnet lite lagom sega och trötta.

Varför är de på KyrkLANet?

De går i samma klass och alla gillar att spela. William är konfirmand och Hugos bror ungdomsledare i församlingen, på så sätt fick de höra talas om lanet. Att det är en kul aktivitet är de överens om. Lanet har vissa gjort förut, andra inte. William flinar till:

– Jag ville till Dreamhack men glömde köpa biljetter!

Staben tar ansvaret

Till det självklara med ett KyrkLAN är att man äter tillsammans. Ett gäng är ute i köket och förbereder kvällens middag: Tacobuffé. De tillhör "lanstaben" eller "crew", det vill säga hör till volontärerna som håller ihop hela eventet.

Niclas är ungdomsledare i församlingen.

– När jag inte lagar mat – som nu – eller spelar, så pluggar jag, säger Niclas. Det är ju bra att kunna göra det med...

Går det någon knivskarp gräns mellan stab och deltagare?

– Tja, lite är man väl både och, skrattar Lotta. Jag spelar en del, men inte hela tiden.

Fast det finns en betydelsefull skillnad. De som hör till staben tar ansvaret. Rent praktiskt är det alltid två som är vakna, de turas om att ta passen. Någon håller hela tiden koll och tar hand om deltagarna.

Med säkerheten har de jobbat mycket. Till exempel brandsäkerheten – möbleringen, avstånden mellan borden och antal brandsläckare och deras placering har noga räknats ut.

Staben har också koll på sina deltagare. När man kommer får man ett band runt handleden, ungefär som ett festival- eller åkband. På bandet finns en streckkod och går man ut för att handla i centrum till exempel så loggar man ut mot en streckkodsläsare och när man kommer åter loggar man in.

Möta ungdomarna där de är

Det är ett par år sedan som Johan och Staffan tog initiativet till KyrkLAN här i församlingen.

De hade funderat kring tanken i många år. Båda är intresserade av datorer och kan massvis om dem, och spelat datorspel har de gjort sedan högstadiet. Det krävs en del utrustning för att bygga ett sådant här nätverk och här har de haft tur. De har fått möjlighet att ta emot begagnade men fullt fungerande prylar från ett företag.

– Så fick vi reda på att det redan fanns KyrkLAN i Spånga församling, och då åkte vi dit och var med. När det så småningom blev klart här blev vi "KyrkLAN Söder".

Under middagen snackas det spel vid flera av borden. Och det är obegripligt hur mycket tacos man kan äta – det

VAD ÄR LAN?

Förkortningen LAN står för Local Area Network, det vill säga ett lokalt nätverk.

Man kopplar ihop datorer med varandra,

ungefär som på ett företag. Att ordna ett spel-lan, eller lanparty som det också kallas, handlar om att tillhandahålla en lokal och den infrastruktur som krävs för att tillfälligt skapa ett lokalt nätverk som sammanbinder deltagarna. Deltagaren kom-

mer med sin dator och övrig utrustning till en förberedd plats där det bara är att stoppa in ström- och nätverkskablar för att komma igång. LAN-kulturen för dator- och datorspelsintresserade har fått ordentligt fotfäste här i landet. Privat ordnar många små lan hemma och inom föreningslivet finns ett antal anordnare. Sverige innehar enligt Guinness rekordbok världsrekordet i antal deltagare i ett organiserat lan, nämligen Dreamhack som ordnas i Jönköping och Skellefteå.

orskärmar

mesta går åt. Tydligt blir man hungrig av att spela... LAN-kulturen innefattar även maten. I KyrkLANets deltagaravgift ingår mat, sånär som på lördag lunch. Men i kylar och frysar finns bland annat panpizza, piroger, Ubuntu-cola och annan rättvisemärkt dryck att köpa till självkostnadspris. Många deltagare har dessutom med sig egna förråd.

Vilgot har aldrig varit här i kyrkan förut. Han såg en affisch om lanet på skolan och anmälde sig.

– Jättebra!

– Hela tanken med det här är att möta ungdomarna där de är och hitta vägar att nå flera. Datorspel är något som många ungdomar sysslar med och vi kan erbjuda en gemenskap, förklarar Staffan och Johan.

Två sena kvällsandakter blir det under lanet. En enkel betraktelse, ljusständning och gemensam välsignelseläsning för dem som vill.

Efter lördagens middag återvänder alla till sina datorer. Blicken fästs vid skärmen och hörlurarna dras på. Strax efter midnatt drar staben igång en långfilm på projektorn. Trötta eller mindre trötta är de flesta på. Att ha med kudde och typ en filt är klokt när man ska på LAN. Så småningom kroknar man och då är det bra att det finns sovmöjlighet i avskildhet.

Klockan 10 på söndagen bryts lanet och städning tar vid. När gudstjänsten börjar 11 är alla spår borta. Volontärerna kan nöjda se tillbaka på en lyckad helg. Har de tur hinner de sova ett par timmar innan det är dags att öppna söndagscaféet i Grottan, som också drivs helt ideellt.

Kari Malmström

VÅRENS KYRKLAN
i Brännkyrka församling

Från fredag kväll till söndag förmiddag helgerna
1–3 februari, 5–7 april och 24–26 maj. Avgift 100:-
Två frukostar ingår, samt lördag middag. Datorplats
och sovplats ingår. www.kyrklansoder.se

Ny kyrkohandbok

Gudstjänstliv i förändring

Kyrkan är en fantastisk bärare av traditioner och för många står kyrkan för kontinuitet och trygghet. När allt annat förändras fortare och fortare, så finns det i alla fall en plats där man känner igen sig och allt är som det brukar vara.

Men för andra är kyrkan en stofil, något gammalt och föråldrat där man för länge sedan har slutat känna igen sig. Språket känns otidsenligt och frågorna är inte mina.

Det är cirka trettio år sedan gudstjänstordningarna senast förändrades i Svenska kyrkan. Det gjordes efter beslut i Kyrkomötet, men först efter att en mängd olika förslag hade prövats av församlingar i hela Sverige.

Nu har det tagits fram förslag på nya gudstjänstordningar som församlingarna får prova och tanken är att om ett par år så får vi en ny handbok att följa för våra gudstjänster. Ett av syftena är att varje församling ska få större frihet att själv utforma sina gudstjänster utifrån handbokens olika möjligheter. Förutom själva ordningarna så har också de olika momenten i gudstjänsten fått fler alternativ, nya ord för inledningen på gudstjänsten, nya nattvardsböner och fler möjligheter när det gäller Kyrkans förbön är några exempel på vad som finns i materialet. Dessutom finns det många, många fler möjligheter när det gäller den liturgiska musiken.

Det som är viktigt är att språket känns äkta och nära och inte ute-

FOTO: HÅKAN FLANK

sluter någon. Det är som när man vistas i ett annat land, om man besöker en gudstjänst vill man gärna få be på sitt eget språk. Det kan vara lika fastän man är hemma, gudstjänstens språk kan vara som rena grekiskan för den som inte har det som sitt modersmål. Därför behöver vi regelbundet se över våra gudstjänster så att de fortsätter att vara nära och angelägna, utan att vi för den skull tappar våra rötter. I samtalet med Gud vill man få använda sitt modersmål.

Men som alltid när något är nytt, så känns det svårt och främmande. Vissa saker behöver man möta många gånger för att kunna ta till sig och göra till sina. Under en provperiod under 2013 kommer vi i Brännkyrka församling att prova det nya handboks-förslaget. Först ut är Vårfrukyrkan där vi kommer att använda oss av den ordning som kallas för Mässa kort och gott. Vi räknar med att komma i gång i februari och håller på fram till sommaren.

FOTO: MICHE TURNER

Till hösten flyttar provandet till Brännkyrka kyrka, där vi kommer att möta Högmässans nya kläder. Det blir en gudstjänst med fler moment än den enklare Mässans, och med en fylligare sjungen liturgi. Också här kommer vi att behöva öva för att veta hur det ska låta, men när det blir återkommer vi till.

Under tiden som vi prövar de olika förslagen kommer det att finnas möjlighet att lämna sina tankar och synpunkter på det som man är med om. Gudstjänsten bärs ju upp av sin församling och därför är det viktigt att alla som deltar kan bidra med sin åsikt om vad som fungerar för församlingen och inte.

Formellt sett är Brännkyrka församling inte en av de församlingar som utgör provförsamling i Stockholms stift. Därför har vi också kvar den traditionella gudstjänsten i den andra kyrkan, så att den som föredrar att fira sin gudstjänst som vanligt kan göra det. Å andra sidan, för den som vill uppleva det nya ännu mer, kan det vara bra att veta att både Hägerstens församling och Vantörs församling är provförsamlingar, vilket innebär att också andra gudstjänster kommer att vara annorlunda där. Den som kommer till en begravningsgudstjänst eller ett dop i våra grannförsamlingar får ta del av hur de kanske kommer att utformas i framtiden.

Vi går en intressant tid till mötes, där vi får smaka och se. Kom och var med!

Eva Abragi

Välkommen till prova på-tillfälle

För att kunna vara med på bästa sätt har vi ett tillfälle i januari när man på prova på att sjunga de nya melodierna och också få smakprov på nya böner och andra texter. Den 20 januari efter kyrkkaffet (cirka klockan 13.00) samlas vi i Vårfrukyrkan och sjunger och läser tillsammans. Peter Gunnarsson är organist, Eva Abragi präst.

Kalendarium

Det händer...

Brännkyrka kyrka
 med församlingslokaler
 Götalandsvägen 189-193, Älvsjö

Söndagsmessa/Högmässa
/Mässa med små och stora
 Söndagar 11.00

Vardagsmässa
 Torsdagar 08.15. Start v. 2.

Frälsarkransmässa
 Söndagarna 13 januari,
 10 februari, 10 mars 18.00.

Öppen kyrka
 Brännkyrka kyrka är öppen
 alla dagar 09.00–15.00.

Måndagsträffen
 Öppen samtalgrupp där vi talar
 om det som ligger oss nära just
 idag. Måndagarna 21 januari,
 4 februari, 18 februari, 4 mars,
 18 mars, 13.30–15.00 i Bränn-
 kyrka församlingshem. *Fika 20:-*

Föreläsningstips

Vårfrukyrkan torsdag
 31 januari 18.30

Ögonblick som förändrar livet!

Livstids-
dömda
Annika
Östberg
berättar
om sitt
liv, varav
28 år
var i amerikanskt fängelse.
Efter föreläsningen kommer vi
att diskutera kring försoning
och förlåtelse. Ann-Christine
Janson, präst, medverkar som
samtalsledare.

Fri entré • enkelt fika från 18.00

Vårfrukyrkan
 med församlingslokaler
 Fruängens kyrkogata 1-7, Fruängen

Vårfrumässa/Söndagsmässa
/Mässa med små och stora
 Söndagar 11.00.

Kvällsmässa
 Onsdagar 19.00.

Sinnesromässa
 Sista onsdagen/månad 19.00.

Öppen kyrka
 Vårfrukyrkan är öppen
 måndag–torsdag 09.00–16.00.

Start v. 3 för...
Café Kyrktorget
 Öppen gemenskap i cafét
 utanför Mariasalen
 onsdagar 10.30–15.00.

Sopplunch 30:-
 Onsdagar 12.30
Lunchmusik
 Onsdagar jämna veckor 12.00
Lunchmässa
 Onsdagar ojämna veckor 12.00
Fredsgruppens arbetsträff
 Onsdagar 13.00–14.00
 i Mariasalen.

Qigong, meditation, bön
 Torsdagar 09.00
Terminsavgift 400:-

Start v. 4 för...
Fredsgruppens loppis
 öppet torsdag, fredag, lördag
 11.00–14.00.

Fruängens kyrkliga
syförening
 Torsdagar jämna veckor
 13.00–15.00.

För aktuellt [veckoprogram](#) se
[Stockholms stifts samlade an-](#)
[nons](#) i DN/SvD fredagar samt
[veckoannonsering](#) i "Mitt i Söder-
[ort" tisdagar. Du kan också ringa](#)
[vår infotelefon](#)svare 4471122
 eller besöka www.brannkyrka.org

Förbönslåda

Lägg din bön i lådan – Gud lyssnar

När något känns extra anslaget, vill man gärna att fler ska vara med. Ibland har man svårt att hitta ord för den egna bönen, eller det känns som om Gud är långt borta och dålig på att svara.

I Vårfrukyrkan finns det sedan en tid tillbaka en förbönslåda. Den står utanför själva kyrkorummet, vid ett av borden där man kan sätta sig en stund. Där ligger också papper och pennor. Närhelst kyrkan är öppen är det bara att slinka in och formulera sin bön på en lapp och lägga den i den låsta lådan. Varje onsdag i samband med kvällsmässan kommer lådan att tömmas av prästen som leder gudstjänsten och bönen vävs in i gudstjänsten, naturligtvis utan att tala om vem som skrivit något. Man kan också lägga sin bönelapp helt anonymt i lådan.

Jesus säger: "Be så ska ni få, sök så ska ni finna, bulta så ska dörren öppnas" (Matteusevangeliet 7:7).

Eva Abragi

FOTO: MICHE TURNER

Kyrkvärd

Kyrkan har alltid haft en plats i hennes liv

Söndagen den 16 december välkomnades Theres Lundberg som kyrkvärd i församlingen. Hon ser fram emot sitt nya uppdrag, både för att lära sig nya saker, och för att möta gudstjänstbesökarna i en funktion hon vet är viktig.

– Ofta när man kommer till kyrkan är det kyrkvärden man möter först. Det är väl en del av uppgiften också: att vara lite som en "social spindel i nätet", säger Theres. Jag tror att det initiala mötet har betydelse, både för dem som är kyrkvana och för de helt nya.

Theres har varit en regelbunden gudstjänstdeltagare sedan hon var liten. Kanske blev det lite glest ett tag i tonåren, men kyrkan har alltid haft en plats i hennes liv. Hon berättar att hennes gammelmorföräldrar var troende, och att hon inspire-rats den vägen. De tog henne till

FOTO: EBBA EWALDH

kyrkan, och hon hittade något hon trivdes med.

– Jag har varit med i bland annat Miniorer och Kyrkans unga, men på senare år har jag inte varit direkt aktiv mer än att jag gått på gudstjänster.

Kände att hon ville

När Theres och hennes sambo flyttade till Västertorp förra året sökte hon upp kyrkorna i Brännkyrka församling. I samband med en gudstjänst fick hon ett tips av en av prästerna om gruppen Unga Vuxna, ett gäng 18–30-åringar som träffas regel-

bundet kring olika teman. Perfekt för 27-åriga Theres, som snabbt kände sig hemma.

– Så kom kyrkoherden på besök på en av träffarna och frågade om någon av oss var intresserad av att bli kyrkvärd. Och det kände jag att jag var!

Hon har gjort två introduktionspass, där hon gått vid sidan av tjänstgörande kyrkvärd.

– Det ska bli spännande att lära sig mer om hur det fungerar "bakom kulisserna". Det är så mycket som ska klaffa. Jag gillar verkligen genomgången innan gudstjänsten börjar, alla är fokuserade och engagerade.

Hon går in i det här med liv och lust, det märks. Theres utstrålar över huvud taget energi och engagemang. Hon jobbar som behandlingsassistent på ett härbärge för hemlösa, ett viktigt arbete som hon går till med glädje.

– Och så älskar jag att resa, helst till Asien!

Kari Malmström

FOTO: MAGNUS ARONSON

En enkel vigsel i kyrkan

När man säger kyrkbröllop kommer många säkert att tänka på långa vita klänningar, kaskader av blommor och kanske rent av församlingens fina brudkrona. Om någon istället talar om en enkel vigsel, utgår vi från att man menar en kort, borgerlig vigsel. Men det behöver inte alls vara så.

Visst kan en vigsel i kyrkan vara stor och festlig, men det kan också vara en liten, nära och personlig högtid där brudparet samlat bara sina absolut närmaste anhöriga och/eller vänner. En kyrklig vigsel behöver inte kosta stora pengar eller kräva lång tid

av förberedelser. Det räcker med att man har sin hindersprövning från Skatteverket klar, så kan man boka tid i kyrkan. Vi bjuder till ett möte med prästen i förväg, där man får samtala om det man tycker är viktigt. Om man inte vill ha någon med sig alls, ordnar vi de två vittnen som behövs. Det man får med sig är gratis, några varma ord på vägen och Guds välsignelse över den gemensamma framtiden.

Välkommen till våra båda kyrkor!

Eva Abragi

Porträttet

Hon gillar att vara ledare

En kombination av genomtänkt planering och öppenhet för att låta saker bara komma till en – så kanske man kan beskriva Anita Lundin, kyrkorådets ordförande i Brännkyrka församling. Hon är energisk, målmedveten och trivs med att leda både verksamheter och människor. Och hon har alltid velat påverka innehållet och riktningen i alla olika sammanhang hon varit verksam i.

– Jag är en planerande person!

Anita Lundin skrattar, och förklarar att hon i hela sitt liv planerat, satt upp mål, siktat framåt – och på det stora hela rott det mesta i land. Det mest oplanerade var kanske inledningen av hennes långa yrkesbana.

Hon konstaterar att hon och skolan inte var någon lyckad kombination. Hon ville ut i vuxenlivet! Efter nian började hon som kartritare – därför att hon just då inte hade en aning om vad hon ville bli – på stadsbyggnadskontoret i Huddinge kommun. Hon var 18 när hon fick sitt första chefsjobb, på ritavdelningen.

– Jag gillar att leda andra. Det var egentligen en tillfällighet att jag upptäckte det. Jag fick vikariera för gymnastikläraren – med rektorns goda minne – och jag var bra på det!

Hon engagerade sig fackligt utifrån perspektivet att kvinnor måste få större möjligheter. Maktstrukturer har alltid intresserat henne. Parallellt med arbetet skaffade hon också en byggnadsteknisk utbildning, men stadsplanering var inte riktigt hennes melodi. Anitas intressen riktades mer mot organisationsutveckling, personal- och strategifrågor.

Alltid nya utmaningar

Så sökte hon sig till TBV (tjänstemännens bildningsverksamhet, numera sammanslagen med Sensus studieförbund) och hade olika chefsposter där i 20 år.

– Att jobba inom folkbildningen var aldrig tråkigt, alltid nya utmaningar och man lär sig massor om samhället – det var verkligen jättekul, och en mycket bra skolning i föreningsliv och den ideella sektorn, säger hon.

Under åren på TBV hann hon läsa till statsvetare med inriktning administration, på deltid vid sidan av arbetet. Två söner hann hon och maken Sigvard också få. Och jodå – visst planerade Anita för att få till det här!

– Vi har varit gifta i 42 år, lyckligt

– Jag tror mycket på samtalet som en grund för att utvecklas, säger Anita Lundin.

vill jag påstå. Vi avvek nog tidigt från ”normen”; när maken var pappaledig 1976 var han något av en föregångare, skrattar hon. Jämställdhet är viktig men det finns ingen mall för den. Det märks på våra söner idag, tycker jag. De är väldigt fria i sitt förhållningssätt.

Så bestämde sig Anita för att ”nu ska jag till ett företag med gott om pengar och där jag kan jobba med personalutveckling”. Och så blev det.

Hon hamnade på ett försäkringsbolag och var där i sju år. Sedan följde ytterligare ett antal chefsbefattningar inom näringsliv, offentlig och ideell sektor. Mellan två jobb blev hon tillfrågad om ett konsultuppdrag i Mongoliet, där man efter Sovjettiden ville utveckla en demokratisk stat. Hoppade hon på det? Självklart gjorde hon det.

Tackar ofta ja

2007 var Anita 60 och valde att pensionera sig från yrkeslivet. Att gå tidigt bestämde hon sig för redan vid 42. Det blev en del av ”planen”.

– Jag hade jobbat 60 timmar i veckan i åratal, jag var trött på 8–5-livet. Jag ville göra det jag inte hunnit än!

En av dessa saker var att närma sig den politiska sfären. Nu bodde Anita och Sigvard i Långbro park här i församlingen.

– Jag kommer från ett politiskt medvetet hem, mina föräldrar diskuterade mycket, utifrån varsitt perspektiv, en till höger och en till vänster. Mina föräldrar var nog

ovanligt frimodiga, fortsätter hon eftersinnande. De litade på, stödde mig, och det gjorde att man vågade pröva vingarna.

Efter att ha undersökt några olika partier fastnade Anita för Moderaterna och gick med i den lokala partiföreningen.

– Det ena ledde till det andra, man blir tillfrågad om saker. Jag har fått utrymme att syssla med sådant jag är intresserad av men avstått från tidigare, att använda mina kunskaper för att påverka samhället.

Anita skrattar mycket, ögonen glittrar. Hon tackar inte ja till allt, det är viktigt att också kunna säga nej, men ganska ofta blir svaret ja.

– Jag har förmånen att ha ett väldigt spännande och roligt liv. Nyfikenheten blir en stark drivkraft. Det är så kul att lära sig nya saker! Och visst vill jag påverka, och för det behöver man en viss makt. Men jag brukar säga att jag är mer styrd av saken än av makten.

Intresse för kyrkan

Nu hittar vi Anita bland annat i Älvsjö stadsdelsnämnd och styrelsen för Stockholms hamn. Sedan kyrkovalet 2009 också i Brännkyrka kyrkofullmäktige och kyrkoråd.

– Jag har alltid varit nyfiken på kyrkan, haft ett intresse. När jag var liten låg söndagsskolan i samma hus som vi bodde i, jag gick där i åtta år. Jag minns även mina somrar som barn, på Åland: kyrkan var mötesplatsen.

Kallar hon sig troende?

– Tro är ett svårt ord, svarar hon. Vem definierar och tolkar hur någons tro ser ut? Jag har min egen hjärtats tro. Det finns oerhört mycket positivt i tolkning av bibeln kopplat till ens erfarenhet av livet och människosyn. Det handlar också om identitet och trygghet. Tio Guds bud är en bra vägledning i livet.

Som ny förtroendevald i kyrkan har man mycket att sätta sig in, menar Anita. Det handlar om övergripande regelverk och grundstrukturer likaväl som verksamhet

”Tio Guds bud är en bra vägledning i livet.”

och vardag hemma i församlingen. Hon lär sig hela tiden något nytt.

– Jag kan känna en stolthet i att församlingen driver en så mångsidig verksamhet, säger hon. Här finns något för alla, även för dem som är nyfikna på oss och inte närmat sig än. Vi har haft förmånen att kunna satsa på nya saker. Församlingens familjerådgivning, som startade i vintras, är ett exempel på något nytt och viktigt. Jag tror mycket på samtalet som en grund för att utvecklas.

Volontärbanken, församlingens nya projekt för att samla ideella krafter och utveckla dem, är en annan satsning som Anita ser stora möjligheter i.

– Vi vet av ganska många undersökningar att intresset för att

FOTO: HÅKAN FLANK

arbeta ideellt ökar i samhället – och att det är många 40-åringar som vill engagera sig, inte alls bara äldre. Utgångspunkten kan vara en sakfråga, något man brinner för. Det är en utmaning att fånga upp det här i ett uppdrag inom ramen för vår verksamhet.

Samtidsperspektiv viktigt

Brännkyrka kyrkoråd söker ofta finna samförståndslösningar, där många står bakom besluten. För Anita är det viktigt att arbeta för församlingens bästa, och partipolitik tycker hon inte hör hemma här.

– Min grundinställning är att kyrkan är en ideell organisation, visserligen mäktig och med lång tradition jämfört med många andra. Som förtroendevald har jag andra frågor för ögonen är partipolitiska.

Kyrkans framtid funderar hon en hel del på. Ska kyrkorum upplåtas för borgerliga begravningar och i så fall varför? Hur kan vi förvalta kyrkliga traditioner i ett sekulärt samhälle? Kan man använda ett ord som ”medlemsnytta” för att motivera människor att bli kvar i kyrkan?

– Kyrkan har något att erbjuda i ritualer, ceremonier och traditioner som jag tror att människor mår bra av, säger hon. Vi är unika och har ett budskap, och måste vara tydliga.

Att ha ett samtidsperspektiv är viktigt för Anita. Det är här och nu hon vill bidra och påverka. För några år sedan engagerade hon sig i Brännkyrka hembygdsförening och uttrycker en klar målsättning att vitalisera.

– Jag är intresserad av historia, hembygd och kultur, och det förenas i hembygdsrörelsen. Men det handlar inte bara om att titta bakåt och förvalta det som varit. Vad är en hembygd? Vem äger en hembygd? Det är intressanta frågor i ett mångkulturellt samhälle som vi lever i, säger hon.

Det blir dags att dra vidare till nästa aktivitet. Anitas almanacka är välfylld. Det är ingen idé att fråga henne vad kommande engagemang kan komma att handla om. Hon vill skriva fler böcker (hon har skrivit tre, med olika kompisar som medförfattare), och har föresatt sig att dokumentera sin och familjens historia. Bland annat...

Kari Malmström

Volontär

De vill göra en insats för Volontärbanken

”En jättebra idé! Vi vill vara med!”. Så tänkte Gunilla Ajdert är hon närmast av en slump hörde talas om det blivande projektet Volontärbanken. Gunilla och maken Stefan Lundell bor nästgårds med Brännkyrka kyrka. Barnverksamheten har varit deras ingång till församlingen, och nu vill de engagera sig mer och bidra, men behöver få veta hur – och vad som behövs.

Hur hörde de talas om församlingens nya idéer kring volontärarbetet?

– Jag var på Familjefiket en gång i våras och kom att prata med prästen Katia. Jag berättade att vi funderat på att vi vill engagera oss mer i församlingen, men att det inte är helt lätt med för stora åtaganden när man har små barn.

”Vilket sammanträffande att du säger det”, minns Gunilla att Katia svarade, och att Katia sedan berättade om att församlingen alldeles nyligen beslutat om att sjsätta projektet Volontärbanken. Hon förklarade också tankarna i stora drag.

Stefan och Gunilla har sedan dess haft kontakt med kyrkoherde Eva vid ett par tillfällen, och pejlade läget. Det tar ju ett tag att få igång ett nytt projekt, allt händer inte över en natt.

Kristet sammanhang

– Grundtanken är sympatisk, säger Stefan. Att matcha utbud och efterfrågan. Alla har behov av hjälp, och alla har resurser att skjuta till. Själv tycker jag att jag ”har tummen mitt i handen”, och har kanske mer teoretiska kunskaper att bidra med.

– Du är ju duktig på ekonomi, att fylla i blanketter och papper och så, infaller Gunilla. Det skulle du kunna hjälpa till med.

Gunilla är 44 och jobbar som personalhandläggare på Riksdagsförvaltningen. I botten är hon socialpedagog. Stefan är 40 och journalist på Dagens Industri. Barnen Fabian, sex, och Signe, tre, har gjort dem till regelbundna besökare på Familjefiket, församlingens öppna verksamhet för barn med föräldrar. Dessutom deltar familjen i flera av mässorna med små och stora.

– Vi bor här och vill vara med i ett kristet sammanhang, säger Stefan. Hittills har vi varit mer av ”brukare” eller ”konsumenter”

FOTO: KARI MALMSTRÖM

Stefan och Gunilla vill gärna bli volontärer i Brännkyrka.

här i församlingen – nu vill vi bidra!

Svenska kyrkan är inte deras enda kyrka, även om de alltid varit medlemmar. De har på senare år varit aktiva i en innerstadsförsamling inom Evangeliska frikyrkan, men vill nu mer tydligt orientera sig mot sin ”kyrka mitt i byn”.

De är båda sociala, gillar folk – och bryr sig om sina medmänniskor.

– Låt säga att det är en ensamstående förälder som behöver barnvakt. Om barnen går ihop så är det inget större problem för oss att vara ”en till” någon kväll eller ledig dag då och då, säger Gunilla. Och våra barns urvuxna kläder och övergivna leksaker kanske behövs hos någon annan?

Flexibel tanke

När församlingen i våras efterlyste volontärer för att högläsa tidningen för de boende på ett av församlingens servicehus kände Stefan sig lockad.

– Jag gillar nyheter och samtid och tycker att det är kul att samtala med äldre!

Men han avstod just då efter rådslag med Gunilla, eftersom åtagandet såg för mastigt ut, med för mycket regelbundenhet.

Just den flexibla tanken i Volontärbanken ser de som ett stort plus. Gunilla har jobbat mycket med coaching och kan mycket väl tänka sig att göra det också på ideell bas.

– Visst behöver man kontinuitet i den uppgiften, men man måste inte schemalägga. Man kan

komma överens från gång till gång om tillfällen att mötas som passar i bådars liv, och då blir en sådan uppgift möjlig också om man gör den på fritiden, säger hon.

Skapa kontaktnät

Deras ambition är att göra så gott de kan, men som arbetande småbarnsföräldrar har de ju inte jättemycket tid över. Det fina i kråksången är att det inte gör något i Brännkyrka församling. En insats är alltid mer än ingen insats.

– Jag hoppas att det dyker upp uppgifter där jag kan tillföra något, om det sedan gäller krångliga blanketter eller något annat, säger Stefan. Och även om jag inte är hantverkare är jag bra på flytt hjälp. Jag vill göra något som har värde för någon annan – och så vill jag lära känna nya människor!

– Man känner ju själv en glädje i att bidra, säger Gunilla. Vi är sådana att vi mår bra av att göra något för andra.

Och i ett sådant här sammanhang kan man vara volontär även gentemot varandra, tänker de. Önskan att bygga gemenskap är stark hos Stefan och Gunilla. Även om man är bra på att fylla i byråkratiska blanketter behöver man inte var bra på att byta däck på bilen. Det den ene kan är kanske något som den andre behöver – och vice versa. Och är det inte ett byte rakt av så ger ett upparbetat kontaktnät en enorm möjlighet att koppla ihop den som behöver med den som har något att ge.

Kari Malmström

Jag och Gud

I kyrkan fann jag glädje, skratt och gemenskap

Johan 'Hörnet' Hörnell

Ideell ungdomsledare

För mig började det som för många andra, jag blev inbjuden till att konfirmera mig i åttonde klass. Mina föräldrar konfirmerade sig när de var unga, men då var det mycket för att det var en sak man gjorde, helt enkelt. Själv hade jag inga krav på mig, de lät mig bestämma helt själv. Jag tyckte det lät intressant, och tänkte att jag som minst kan prova på några gånger.

Det visade sig vid första träffen att jag hade hamnat i samma grupp som några ur mina parallellklasser, men som jag inte kände alls. I efterhand tycker jag nog lite synd om prästen, för så mycket som vi skrattade under de träffarna är det konstigt att han lyckades få något sagt överhuvudtaget. Missförstå mig inte, vi skrattade inte åt det han sa eller visade, utan vi hade helt enkelt otroligt roligt ihop som grupp. Tiden gick fort och det blev dags för konfirmation, vilken gick som den skulle.

Det var först efter konfirmationen som mitt liv i kyrkan skulle börja ta fart på allvar, även om jag redan fått in en fot under våren. Jag lyckades nämligen komma med på en ungdomsresa redan innan jag konfirmerades, då det fanns platser över. Det gjorde att jag snabbt kom in i det ungdomsgång som då fanns i ungdomsgruppen. Efter konfirmationen blev jag erbjuden ledarutbildning i församlingen, vilket jag hoppade på direkt, och på den vägen är det som man brukar säga.

Jag har gjort många saker inom församlingen: sänt radio, jobbat på diskotek, hjälpt till i barn- och konfirmandgrupper, renoverat ungdomslokalerna, varit med och startat en lokalavdelning i Svenska kyrkans unga och många verksamheter inom den och listan fortsätter. En av de senaste är kyrkLAN Söder som du kan läsa mer om i det här numret.

En av frågorna man kan ställa sig är varför jag fastnade och har blivit kvar så länge; nu inne på mitt fjortonde år brukar jag skämtsamt kalla mig själv för inventarie. En av de första saker jag fann i kyrkan var gemenskapen, dels i min konfirmandgrupp men även i dåvarande ungdomsgrupp. Sedan tillkommer alla läger man har åkt på med barn och ungdomar. Kyrkan var och är ett ställe där man kan vara sig själv och det är än i dag en av mina stora tyngdpunkter då jag är med i verksamhet eller försöker starta upp ny verksamhet, men framförallt när jag gör reklam för den verksamhet vi har.

Klimatet är generellt sett helt annorlunda mot vad jag var van vid från skolan, och det märks speciellt när man deltar i arrangemang i eller mellan andra församlingar, ungdomar som sökt sig till kyrkan har oftast en annan inställning till dem runt omkring sig och livet i allmänhet. De är lite snällare helt enkelt.

Det har aldrig varit Gud som fått mig att stanna kvar i kyrkan, för om han finns så tror jag inte att det behövs ett hus för att ”det ska funka”. Men kyrkan är så mycket mer än ett bönehus, det är glädje, skratt, lek, gemenskap och för mig, en känsla av att man kan göra skillnad för andra.

BRÄNNKYRKA FÖRSAMLING STÖDJER:

Riksförbundet Narkotikafritt Samhälle

Riksföreningen - Stoppa Mäns Våld mot Kvinnor

BrännkyrkaBladet

INFORMATION FRÅN SVENSKA KYRKAN BRÄNNKYRKA FÖRSAMLING

REDAKTÖR: KARI MALMSTRÖM • ANSVARIG UTGIVARE: EVA ABRAGI

UPPLAGA: 23 400 • TRYCK: V-TAB • DISTRIBUTION: POSTEN

